

СИСТЕМА ВИЩОЇ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ ВПРОДОВЖ 1970–1980-х рр.

Тверитникова О.Є.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Характерною ознакою системи вищої електротехнічної освіти цього періоду став пошук нових форм удосконалення підготовки інженерів-електриків. На початку 1970-х рр. перелік електротехнічних спеціальностей у ВТНЗ Україні був істотно розширений, мережа електротехнічної освіти була скорегована відповідно до потреб розвитку електротехнічного промислового комплексу. На початку 1980-х рр. система підготовки спеціалістів електротехнічного профілю була переглянута, оскільки велика кількість спеціалізацій не відповідала професійній якості підготовки. Підготовка проводилася за типовими навчальними програмами, що пропонувалися Міністерством, а не були укладені викладачами, які безпосередньо викладали певні курси. Негативною була перенасиченість плану навчальними дисциплінами: фахівців готували за 40 дисциплінами, тобто багатопредметність заважала якості підготовки спеціалістів електротехнічного профілю.

У другій половині 1980-х рр. була вжита низка заходів, спрямованих на модернізацію вищої технічної освіти. Нормативно-правові акти 1987 р., зокрема постанови ЦК КПРС і СМ СРСР «Основні напрями перебудови вищої та середньої спеціальної освіти в країні» та ін., наголошували на основних положеннях реформування вищої технічної освіти. Так, рекомендувалося вже до 1 вересня 1987 р. провести впорядкування структури навчальних закладів з метою реорганізації неефективних підрозділів; затвердити новий перелік спеціальностей; провести комп'ютеризацію навчального процесу та технічне переоснащення вишів; покращити процес інтеграції освіти, науки і виробництва; організувати розроблення нових навчальних планів, спрямованих на підвищення якості системи підготовки; переглянути й удосконалити систему підготовки спеціалістів заочної форми навчання; вжити заходів, спрямованих на поліпшення якісного складу науково-педагогічних кадрів. Пропонувалося також покращити систему планування підготовки спеціалістів та організувати підготовку фахівців для наукомістких виробництв, розробити цільову комплексну програму, яка б визначила шляхи до гуманізації технічної освіти. У постановах пропонувалося залучати європейський досвід, зокрема позабюджетного фінансування й модульно-рейтингової системи. Позитивним було критичне переосмислення проведених до цього часу реформ вищої освіти.

У 1980-ті рр. були здійснені спроби реформувати вищу освіту. Загальні проблеми, притаманні вищій школі цього періоду, не минули й вищу електротехнічну школу. Заходи, спрямовані на вдосконалення освітнього процесу, створення системи безперервної освіти не отримали очікуваного результату. Однак ці реформи були важливими для оптимізації вищої технічної освіти України на сучасному етапі.